

fastsatte, og Afsløsningssummen skal da udgøre 24 Gange den saaledes udfundne Middelekapitelstatst. Saafremt Afsløsningen foregaar, efter at Kapitelstatsten for Afgrøden af Aaret 1908 er fastsat, anses Gennemsnittet af de sidste 10 Aars Kapitelstatster som Middelekapitelstatst, der da, taget 24 Gange, udgør Afsløsningssummen.

Samtidig med at saadan Afsløsning finder Sted, saa Tiendehderne udbetalt af Statskassen det i § 3 fastsatte Bidrag.

Det foran foreskrevne Flertal af Tiendehdere binder Mindretallet til at deltage i den begærede Afsløsning. For saadanne Sogne, i hvilke der findes en løbstaflignende Bebyggelse, kan med Landbrugsministerens Samtykke Fordringen om, at de Tiendehdere, der begære Afsløsningen, skulle repræsentere mindst $\frac{2}{3}$ af det samlede Antal Tiendehdere, bortfalde, og i saa Fald binder et Antal Tiendehdere, der hder mindst $\frac{2}{3}$ af den samlede Tiende, de øvrige til at deltage i den begærede Afsløsning.

Enhver Tiendeejer kan kræve af Tiendehderne, at de skulle afløse Tienden ved Betaling af en Afsløsningssum, der udgør 16 Gange et Aars Tiende, beregnet som ovenfor nævnt, og har da Krav paa samtidig med, at Afsløsningen finder Sted, at saa udbetalt af Statskassen det i § 3 fastsatte Bidrag.

Ejes en Tiende af flere, kan et Antal af disse, der repræsenterer mindst $\frac{2}{3}$ saavel af disse's Antal som af den hele Tiende, tage Beslutning for dem alle.

Et Flertal som forannævnt af Tiendehdere kan med Tiendeejeren eller, hvor en Tiende ejes af flere, med et Flertal som forannævnt af disse, indgaa med bindende Virkning for Mindretallene Overenskomster om Tiendeafsløsning, der afvige fra foranstaaende Bestemmelser, og Parterne have da Krav paa af Statskassen at saa udbetalt det i § 3 nævnte Bidrag til Anvendelse ved Afsløsningen.

§ 3.

Som Bidrag til Afsløsning af Tiender tilsvares Statskassen et Beløb, der udgør 6 Gange et Aars Tiende, beregnet som i forrige Paragraf ommeldt. Dog behøver det samlede aarlige Bidrag fra Statskassen ikke i noget Aar at overstige 1,000,000 Kroner med Tillæg af, hvad dertil i foregaaende Aar efter denne Lovs Strafttræden maatte være anvendt under 1,000,000 Kroner aarligt. Afsløsningsbegøringerne komme i Betragtning i den Orden, hvori de fra de Personer, der i Henhold til § 2 ere berettigede til at begære Afsløsning, indkomme til Finansministeriet, jfr. § 8, 2det Punktum, dog saaledes, at Afsløsning af Kirketiender stedse gaar forud for Afsløsning af andre Tiender, og at Præstetiender og de i § 1 omhandlede mindre Tiender stedse gaa forud for Kongetiender, og at, hvor flere Afsløsningsbegøring indkomme paa samme Dag, skal i øvrigt deres indbyrdes Orden om fornødent afgøres af Finansministeriet ved Lodtrækning. Dog bliver at iagttage, at intet Sogn faar to af de større Tiender afløste efter denne Lov, forinden alle andre Sogne, fra hvilke lovmæssig Begæring foreligger, have faaet en af de større Tiender afløst, og at intet Sogn faar alle de tre større Tiender afløste efter denne Lov, forinden alle andre Sogne, fra hvilke lovmæssig Begæring foreligger, have faaet to af de større Tiender afløste. Uden for den foreskrevne Orden kan der finde Tiendeafsløsninger Sted, ved hvilke § 9, 2det Stykke, eller § 10 kommer til Anvendelse.

§ 4.

Naar en Tiende er afløst, bortfalde de hidtil paa denne Tiende og det tilsvarende tiendehdende Hartkorn hvilende Skatter og Afgifter til det offentlige.